

medens Disciplinarstraffene ikke ved Hæren betragtes som Straffe og derfor heller ikke indføres paa Straffelisterne som saadanne, er det Omvendte Tilfælde ved Flaaden. Der betragtes Anvendelsen af Disciplinarmidlerne som Straffe og blive opførte paa Straffelisterne som saadanne. Ved anden Behandling har man nu indført den Rettelste her, at Disciplinarmidlerne ikke ved Hæren maa anvendes som Straffe undtagen, hvor de kunne træde istedetfor andre Straffe, og at man udtrykkelig har knyttet det enkelte Disciplinarmiddels Anvendelse til særlige Betingelser. Vilbe man nu lade denne Regel blive anvendelig for Flaaden, har Flertallet frygtet for, at dette vilde blive en ikke uvæsentlig Stærkelse af Straffebestemmelserne for Flaadens Vedkommende. Man maa nemlig erindre, at dette vilde medføre, at Arreststraffe vilde blive anvendte i flere Tilfælde, hvor ellers Forfølsen kunde have været afgjort ved Anvendelse af et af disse Disciplinarmidler. Ved Hæren har man ingen Betænkelighed derved, men har havt større Betænkelighed derved for Flaadens Vedkommende; thi Arreststraf ombord i Krigsstibene er ikke uvæsentlig strappere end Arreststraf i Land, og det ligger i Sagens Natur, da Arrestlokalerne ombord ikke kunne være af en saa tilfredsstillende Befæftethed, som de kunne være i Land. Det er altsaa det ene Hensyn, at man tror, at det er baade i Flaadens og i Mandstabs Interesse, at der fremdeles som nu aabnes Udgang til Anvendelse af Disciplinarmidler som Straffe ombord, der har ledet til Opstillingen af dette Forslag. Men paa den anden Side indeholder Forslaget en Regel, som vil forhindre det, som ellers har givet Anledning til Frygt for Hærens Vedkommende. Medens nemlig ved Hæren den arbitrære Straffemyndighed væsentligst ligger i Jurisdiktionschefens Haand, har Anvendelsen af Disciplinarmidlerne ligget i en Mængde underordnede Befalingsmænds Hænder, og det er derfor naturligt, at man ved Anvendelsen af disse har været udsat for mere Vilkaarlighed, da man ikke har havt den Garanti, som ligger i Jurisdiktionschefens modnere og nøiere Overveielse. Det er dette, som har gjort, at man har været mere ængstelig for Disciplinarmidlernes Anvendelse ved Hæren. Dette vil ikke her være Tilfældet; thi jensides med Jurisdiktionschefen i Land staa Skibschefen ombord, ligesom Forslaget ogsaa gaar ud paa at hjemle Skibschefen den samme arbitrære Myndighed som Jurisdiktionschefen i Land og de med ham Ege-stillede. Naar det altsaa ligger i Jurisdiktionschefens, det vil sige Skibschefens, Haand at anvende disse Disciplinarmidler, antager Flertallet ikke, at der er den Grund til at frygte for den vilkaarlige Anvendelse, som der ellers kunde være. Idet nemlig Skibschefen forsaavidt har et langt større Omraade for sin arbitrære Straffemyndighed end det, som er givet ham ved, at disse Disciplinarmidler stilles til hans Raadighed, saa at

han, der har en større Myndighed, ogsaa maa kunne faae denne mindre, er der neppe Noget at berygte herved, og man gaar altsaa ud fra, at ogsaa denne Bestemmelse i § 199 vil være en Bestemmelse, der baade er i Flaadens og i det værnepligtige Mandstabs Interesse. Der er dertil spjættet et Underændringsforslag under Nr. 60, som gaar ud paa at udelukke M fra de Ryddelser, hvis Inddragelse kan anvendes som Straf. Jeg skal dertil kun bemærke, at den oprindelige Redaktion af Ændringsforslaget Nr. 44 er hentet fra den nuværende Disciplinarnævnning for Flaaden, men Flertallet har troet, at deri burde gøres denne Indskrænkning, idet man snarkest maa betragte M som en Nødvendighedsgegenstand, og det derfor vilde være mindre rigtigt, om Inddragning af M saaledes skulde kunne anvendes som Straf. Jeg skal sige til, at det tidligere foreliggende Forslag til nye Disciplinarnegler for Flaaden ogsaa gaar ud paa det Samme, at dette ikke skulde kunne finde Sted. — En Realitætsændring er endelig dette, at Loven foreslaas sat i Kraft fra 1ste Juli 1881, altsaa om saa Maaneders Forløb. Man er i den Henseende ledet af det Hensyn, at det vilde være meget uheldigt, om Hær og Flaade skulde være henviste til endnu en Stund at anvende strengere Straffemidler, efter at en ny Straffelov med mildere Bestemmelser allerede var vedtagen af Rigsdagen. Uvillien mod de gamle Straffe vilde naturligvis være i en væsentlig Grad, efter at deres loulige Hjemmel igrundern maatte siges at være forsvunden. Det maatte derfor være i Alles Interesse at faae den nye Straffelov til at træde i Virksomhed saa tidlig som muligt. Flertallet i Udvalget har heller ikke troet, at der kunde være nogen væsentlig Hindring for med god Ville fra Administrationens Side at faae Loven sat i Kraft allerede fra et saa tidligt Tidspunkt. Jeg skal dertil sige, at jeg ikke skjønner, at det behøver at være en Betingelse for Lovens Ikrafttræden, at den kongelige Anordning om Disciplinarmyndighedens Ordning forinden allerede var udkommen. Jeg ser ikke, hvorfor ikke selve Straffeloven, endogsaa inden en saadan Anordning er udkommen, vilde kunne træde i Kraft. Under alle Omstændigheder anser jeg det for at være nødvendigt, at den nye Straffelov kommer til at være i Virksomhed under Tropesamlingerne til Efteraaret. — Med disse Bemærkninger skal jeg altsaa tillade mig at anbefale de samtlige af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Jeg kunde maaffe foreløbig have indskrænket mig dertil og afventet Motiveringen af Mindretallets Forslag, men da jeg helst ønskede at kunne gøre mit Hverv færdigt med det Samme, idet jeg ikke ønsker at tale Saameget idag, vil jeg tilspise nogle Bemærkninger angaaende Mindretallets Forslag. Det ærede Mindretal har gjenoptaget de 3 Forslag, hvorom Diskussionen jo nærmest breiede